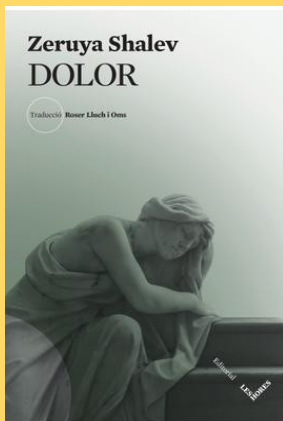

DOLOR

Zeruya Shalev

Traducció Roser Lluch i Oms

350 pàgs.

El dolor és un constant a la vida de l'Iris, molt petita va perdre el pare, va morir mentre servia a l'exèrcit, van néixer els seus germans, la seva va ser una infantesa al costat de la mare, i els germans petits, que no va recuperar l'alegria. Molt jove va viure un amor ideal, l'Eitan, s'estimaven, ell tenia dificultats d'aprenentatge i ella guiada per l'intuïció, ja va començar a fer de mestra, també li va fer costat quan ell es va haver d'enfrontar sol a la malaltia i la mort de la mare. L'Eitan la va deixar, aquell dolor va ser d'una violència extrema, va quedar fixat a la memòria de l'Iris.

El desig de tenir una família, va crear "una aparença d'enamorament" quan va trobar en Miqui, van tenir fills; ella feia de mestra amb una implicació admirable, dirigia una escola amb encert, la seva intimitat estava marcada per les obligacions de mare i les domèstiques, ell fill generava tensions que prenién protagonisme, era un d'aquells infants difícils com els que a l'escola fan estar sempre a tothom en estat d'alerta, la filla semblava evolucionar sense tantes estridències.

Iris és víctima d'un atemptat, el dolor torna a ser físic, terrible, pateix les cures i ha de conviure amb seqüeles, el dolor fa que el primer amor aparexi a la seva vida, ell és metge, un home que no confia en la curació:

"Qui no confia en la curació es dedica a la medicina del dolor, és una concepció del món del tot diferent." pàg. 131

El destí ha fet que es trobessin i na Iris, una dona que és del tot abnegada i considera el sacrifici com allò que porta implícit la vida, triarà tornar al primer amor, ella havia aconseguit tenir una aparença de família, ell havia tingut fills però no havia aconseguit la convivència.

Encara hi ha un altre dolor que ha de viure, no te a veure amb el cos, és el dolor per la filla que ha caigut sota el domini d'un personatge fosc, un manipulador que ha trobat una font de beneficis entabanant i dominant noies que treballen per ell, treballen fent de cambres i exercint la prostitució seguint les normes que aquell tipus va marcant, i de tot aquest procés aquestes noies aïllades de la seva família en diuen un camí cap a la plenitud que promet un gurú del tot grotesc als ulls dels altres. Aquest és el darrer dolor i el més violent que pateix la nostra protagonista.

Paral·lelament coneixem una societat, el servei a l'exèrcit, els atemptats, Iris es desplaça a Tel Aviv, cercant a la filla, està esgotada, s'ha fet fosc:

"...no pertany a aquest lloc, carrega les penes del passat i l'angoixa del futur, exactament com la seva ciutat." pàg. 302

Som davant una reflexió del tot necessària, personatges universals en la societat que els acull, una autora que no podrem deixar de tenir en compte. Una traducció on els grans encerts ens fan aturar.

Ramona
Pérez
Santiago